

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 26Cbi/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122502399
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Antalová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122502399.3

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu FAUNIS, družstvo, Internátna 679/43, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 52 183 335, zast. JUDr. Jakub Cvejkuš, Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XXX/XXX, XXX XX C. D., adresa na doručovanie E. XXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 100,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej právo na náhradu trov tohto konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplatenia sumy 100 eur s príslušenstvom ako časti zákonnej odmeny podľa § 12a a § 10 vyhlášky č. 665/2005 Z.z. V rámci konania o oddĺžení žalovaného podľa 4. časti zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len "ZKR") bol rozhodnutím konkurzného súdu do funkcie správcu ustanovený JUDr. Tomáš Kohút, so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 47 235 868, zapísaný v zozname správcov vedeným MS SR pod č. S1254 V zmysle nižšie uvedených záväzných ustanovení vznikla správcovi za výkon tejto funkcie odmena. Podľa § 12a Vyhlášky č. 665/2005 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, "za výkon funkcie v konaniach podľa štvrtej časti zákona patrí správcovi paušálna odmena a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania v súhrnnej výške 500 eur." Podľa § 10 Vyhlášky, ak je správca alebo predbežný správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena podľa tejto vyhlášky sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty. Nakoľko je a v čase vykonávanie funkcie správcu v konkurze na majetok žalovaného aj bol správca JUDr. Tomáš Kohút registrovaným platiteľom dane z pridanej hodnoty pod IČ DPH: G., odmena správcu sa v zmysle citovaného ustanovenia zvyšuje o DPH. Celková odmena spolu s DPH pre správcu JUDr. Tomáša Kohúta tak predstavovala sumu 600,00 EUR. Správca ako pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu písomnou formou. Predžalobná výzva nebola žalovaným prevzatá v odbernej lehote a tak sa zásielka vrátila správcovi dňa 02.06.2020. Nakoľko dlh nebol splnený riadne v lehote uvedenej v predžalobnej výzve, pri vzatí do úvahy inštitút fikcie doručenia predžalobnej výzvy sa žalovaný dostal do omeškania dňa 03.06.2020 s úhradou dlžnej sumy. Odmena správcu bola v súlade so zákonom čiastočne uhradená do sumy 500,00 EUR. Zvyšná časť zákonnej odmeny správcu, t.j. 100,00 EUR, ktorá je predmetom tejto žaloby, nebola správcovi uhradená. Z dôvodovej správy k novele zákona č. 7/2005 Z. z. prijatej zákonom č.377/2016 Z. z., ktorou boli do zákona zakomponované ustanovenia o oddĺžení fyzických osôb v konkurze vyplýva, že subjektom, ktorý má uhrádzať odmenu správcu je dlžník: "(§166j) Správcu súd ustanovuje náhodným výberom podobne ako v konkurze podľa druhej časti zákona. Pri porušení povinnosti alebo pri zákonnej prekážke súd správcu odvolá. Nad správcom vykonáva dohľad tým spôsobom, že od neho môže vyžadovať správy a vysvetlenia. Ustanovenie rieši aj odmeňovanie správcu. Za výkon funkcie patrí správcovi odmena a náhrada nevyhnutných nákladov. Odmenu a náhradu nákladov platí v konaní o oddĺžení dlžník a to

zo svojho majetku v rámci rozvrhu výťažku alebo priamo." Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky bola pohľadávka postúpená žalobcovi, ktorý je v súčasnosti aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie uvedenej pohľadávky. Uplatňovaný nárok vyplýva zo zákona, nie je a nemôže byť teda nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy. Veriteľ si uplatňuje spolu s dlžnou sumou aj zákonný úrok z omeškania. Vzhľadom na charakter dlžnej sumy ako aj skutočnosť, že dlžník bol vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy pôvodným veriteľom v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka, je dlžník v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy najneskôr od do dňa nasledujúceho po dni, kedy mal v zmysle výzvy pôvodného veriteľa poskytnúť plnenie.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05.01.2023 platobný rozkaz č.k. 37Up/1950/2020, ktorým uložil žalovanej zaplatiť žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 100 Eur od 03.06.2020 do zaplatenia. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk.

3. Žalobca na výzvu súdu oznámil, že v súlade s § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Okresný súd Banská Bystrica podaním zo dňa 23.02.2023 postúpil vec Okresnému súdu Zvolen ako súdu príslušnému na jej prejednanie.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici Uznesením zo dňa 24.05.2023 č.k. 15NcC/8/2023 - 47 na základe nesúhlasu Okresného súdu Zvolen rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Zvolen s postúpením veci z Okresného súdu Banská Bystrica je dôvodný a na prejednanie sporu je s poukazom na ust. § 24 ods. 1 písm. f) CSP a uznesenie PL z. ÚS 1/2011 z 19.01.2011 (zjednocujúce stanovisko) kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

6. Žalobca podaním zo dňa 07.12.2023 uviedol, že trvá na podanej žalobe, pričom súčasne zotrváva na všetkých predchádzajúcich písomných vyjadreniach. Vzhľadom na skutočnosť, že od posledného písomného vyjadrenia žalobcu v tomto konaní došlo v totožných prípadoch (totožný žalobca, totožný predmet sporu len rozdielny žalovaný) k vydaniu viacerých rozhodnutí vo veci samej, žalobca konajúcemu súdu predkladá nasledovné listinné dôkazy:

- Rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 16.3.2023, sp. zn. 4C/8/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.3.2023, sp. zn. 4C/14/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 23.5.2023, sp. zn. 5C/10/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 29.05.2023, sp. zn. 8C/18/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 04.09.2023, sp. zn. 8Csp/51/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 19.06.2023 sp. zn. 15C/24/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 20.09.2023 sp. zn. 53C/22/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 17.08.2023 sp. zn. 18C/27/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23.06.2023 sp. zn.18C/52/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 21.07.2023sp. zn.23C/32/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 25.09.2023 sp. zn.45C/27/2023 + doložka právoplatnosti
- Rozsudok Okresného súdu Bratislava zo dňa 19.03.2023 sp. zn. B5-74C/23/2023 + doložka právoplatnosti

Vyššie uvedené Okresné sudy sa stotožnili s argumentáciou žalobcu a v totožných prípadoch zaviazali žalovaných na úhradu dlžnej sumy. Poukazuje na ust. § 166a ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. a uvádza, že v konkurze sa uspokojujú výlučne tie pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na dlžníka. A contrario všetky pohľadávky, ktoré vznikli po kalendárnom mesiaci, v ktorom bol vyhlásený konkurz (inými slovami po vyhlásení konkurzu) sa neuspokojujú v rámci konkurzného konania a nevzťahuje sa na ne oddženie dlžníka a sú voči dlžníkovi vymáhateľné. Uvedenou pohľadávkou je aj časť zákonnej odmeny konkurzného správcu, ktorá pohľadávka vznikla až po vyhlásení konkurzu ustanovením pôvodného veriteľa do funkcie správcu. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby Okresný súd Banská Bystrica v súlade so zásadou právnej istoty a legitímnych očakávaní zakotvenou v základných zásadách Civilného sporového poriadku rozhodol o predmetnej žalobe zohľadňujúc súdnu prax ostatných všeobecných a po vykonanom

dokazovaní zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej sumy a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov súdneho konania vo výške 100%. Zároveň súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti ako aj právneho zástupcu, nakoľko nemôžeme uviesť žiadne nové skutočnosti, boli predložené všetky listinné dôkazy a nemá žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Vzhľadom na výšku žalovanej sumy (100 EUR) prihliada aj na hospodárnosť konania a záujem nenavyšovania trov konania žalobcu, resp. v prípade úspechu aj náhrady trov konania protistrany. Ak by na pojednávaní boli súdom alebo protistranou navrhnuté akékoľvek dôkazy alebo by boli predložené nové tvrdenia, ktoré sú obranou proti žalobe, žiada, aby bolo zachované jeho právo byť oboznámený s takýmito skutočnosťami, ako aj právo vyjadriť sa k nim.

7. Súd sa oboznámil s Uznesením o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného, Osvedčením o registrácii pre DPH pôvodného veriteľa, faktúrou na sumu 600 €, Predžalobnou výzvou, doručenkou, Zmluvou o postúpení pohľadávky.

8. Podľa § 166j ods. 5 ZKR, v konkurze má správca nárok na paušálnu odmenu, odmenu z výťažku a náhradu nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania. Tieto nároky sa uhrádzajú z preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu.

9. Podľa § 10 Vyhlášky č. 665/2005 Z.z., ak je správca alebo predbežný správca platiteľom dane z pridanej hodnoty, jeho odmena podľa tejto vyhlášky sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty.

10. Podľa § 12a ods. 1 tej istej vyhlášky, za výkon funkcie v konaniach podľa štvrtej časti zákona patrí správcovi paušálna odmena a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania v súhrnnej výške 500 eur.

11. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu bol súdom ustanovený správca v konkurze vyhlásenom na majetok žalovanej. Z ust. § 166j ods. 5 ZKR jednoznačne vyplýva, že správca má v konkurze nárok na paušálnu odmenu, odmenu z výťažku a paušálnu náhradu nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konkurzného konania. Rovnako jednoznačne toto zákonné ustanovenie stanovuje, z čoho sa tieto nároky správcu uhrádzajú - z preddavku na úhradu paušálnej odmeny a z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho konkurznú podstatu. Výšku paušálnej odmeny správcu a náhrady nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania upravuje ust. § 12a ods. Vyhlášky č. 665/2005 Z.z. sumou v súhrnnej výške 500Eur. Zároveň v ust. § 10 predmetná vyhláška jednoznačne stanovuje, že odmena správcu sa v prípade, že správca je platcom DPH, zvyšuje o daň z pridanej hodnoty. To znamená, že aj paušálna odmena správcu a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konkurzného konania podľa štvrtej časti zákona sa rovnako zvyšuje o daň z pridanej hodnoty. Pokiaľ je v konkurznej podstate majetok, ktorý je možné speňažiť, problém v interpretácii a následnej aplikácii týchto zákonných ustanovení zrejme v praxi nie je. Problém vzniká, ak v konkurznej podstate nie je žiaden majetok, z ktorého by bolo možné uspokojiť nárok správcu na zaplatenie paušálnej odmeny a náhrady nevyhnutných výdavkov podľa § 12a ods. 1 Vyhlášky zvýšenej o DPH, keďže preddavok zložený Centrom právnej pomoci je len 500 eur. Správca iné prostriedky z konkurzu nemá a DPH musí v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty bez ohľadu na to odvieť. Napriek tomu uplatnený nárok žalobcu voči dlžníkovi nemá oporu v zákone. Žalobca sa snaží zdôvodniť existenciu svojho nároku tým, že jeho žalovaná pohľadávka vznikla zákonom predpokladaným spôsobom,

do dnešného dňa nezanikla a teda existuje a je vymáhateľná. Poukazuje na päť základných dôvodov vzniku právnych vzťahov (záväzkov), a tvrdí, že medzi pôvodným veriteľom (konkurzným správcou) a žalovaným (dlžníkom) vznikol záväzkový právny vzťah, právnym dôvodom ktorého bol zákon č. 7/2005 Z. z. ako aj súdne rozhodnutie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného a ustanovení pôvodného veriteľa do funkcie správcu. Na základe týchto skutočností mal medzi nimi vzniknúť záväzkový vzťah obsah ktorého záväzkového vzťahu - práva a povinností jednotlivých účastníkov upravujú konkrétne zákonné ustanovenia ZKR a Vyhlášky. Týmito právami a povinnosťami na strane správcu je poskytovať služby konkurzného správcu v zákonom stanovenej kvalite. Na druhej strane, podľa prvej vety § 166j ods. 5 ZKR má správca nárok na paušálnu odmenu, odmenu z výťažku a

náhrad nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania. Ustanovením do funkcie teda vzniká správcovi priamo zo zákona (§ 166j ods. 5 ZKR) nárok na paušálnu odmenu (ktorej výšku upresňuje vykonávací predpis - Vyhláška v § 12a). Dlžník má byť teda príjemcom služby konkurznej správy, ktorú sám inicioval návrhom na vyhlásenie konkurzu, ktorú službu vykonáva v prospech dlžníka "jeho" správca. Žalobca subsumoval tieto vzťahy medzi správcom a dlžníkom pod ust. § 488 Občianskeho zákonníka a uvádza, že "každý záväzkový vzťah je definovaný jeho účastníkmi (veriteľ a dlžník) a obsahom záväzkového vzťahu (právo na plnenie -pohľadávka). V danom prípade bol pôvodným veriteľom správca a dlžníkom žalovaný a obsahom záväzkovo-právneho vzťahu právo veriteľa na zaplatenie zákonnej odmeny správcu. Do doby, dokiaľ záväzok dlžníka (v tomto prípade žalovaného) nezanikne niektorým zo zákonom dovoleným a predpokladaným spôsobom, tento jeho záväzok existuje a trvá a tomu zodpovedá právo veriteľa domáhať sa jeho splnenia súdnou cestou". S uvedeným nemožno súhlasiť. Vzťah medzi správcom a dlžníkom v konkurznom konaní nie je záväzkovým právnym vzťahom podľa Občianskeho zákonníka; je právnym vzťahom upraveným výlučne a komplexne Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii. Žalobca správne tvrdí, že práva a povinnosti jednotlivých účastníkov upravujú konkrétne zákonné ustanovenia ZKR a Vyhlášky, nie je preto zrejme a žalobca nevysvetlil, na základe ktorého ustanovenia ZKR následne na právne vzťahy medzi správcom a dlžníkom aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a teda na základe čoho je možné na špecifické právne vzťahy v konkurze aplikovať ustanovenia všeobecného právneho predpisu upravujúceho súkromné občianskoprávne vzťahy. Občiansky zákonník ako všeobecný a základný predpis súkromného práva upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb a ďalšie vzťahy uvedené v § 1 ods. 2 a 3 tohto zákona. Zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii upravuje riešenie úpadku dlžníka speňažením jeho majetku a kolektívnym uspokojením jeho veriteľov alebo postupným uspokojením jeho veriteľov spôsobom dohodnutým v reštrukturalizačnom pláne, ako aj hroziaci úpadok a oddĺženie fyzickej osoby. ZKR je preto špeciálnym právnym predpisom komplexne upravujúcim problematiku úpadku fyzických a právnických osôb, spôsoby jeho riešenia a práva a povinnosti všetkých subjektov zúčastnených v tomto procese, tj. dlžníka, správcu a veriteľov dlžníka. Obsahuje tak procesné ako aj hmotnoprávne ustanovenia, právne vzťahy vzniknuté v tomto procese sú preto veľmi špecifické, presahujúce rámec klasických dvojstranných záväzkov upravených Občianskym zákonníkom. ZKR ani nepripúšťa aplikáciu ustanovení iných zákonov na konkurzné konanie okrem primeranej aplikácie Civilného sporového poriadku (§ 196 ZKR). Medzi správcom a dlžníkom preto nevzniká záväzkový vzťah podľa predpisov občianskeho práva (§ 488 OZ), z ktorého by správcovi vzniklo právo na plnenie voči dlžníkovi (pohľadávka) z titulu odmeny za výkon správcovskej činnosti a povinnosť dlžníka splniť záväzok, tj túto odmenu správcovi uhradiť. Práva a povinnosti účastníkov konkurzného konania a správcu sú komplexne upravené zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a sledujú účel konkurzného konania, ktorým je speňaženie majetku dlžníka a následné pomerné uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov. Správca má za týmto účelom povinnosť vykonávať správcovskú činnosť v súlade so zákonom, s odbornou starostlivosťou, avšak tieto povinnosti nie sú stanovené primárne vo vzťahu k dlžníkovi v zmysle dvojstranného záväzku podľa § 488 Obč. zákonníka, ale tak voči veriteľom, ako aj konkurznému súdu (ktorý v zmysle § 41 ZKR vykonáva dohľad nad činnosťou správcu) a vyplývajú z jeho postavenia ako takého. Rovnako nároky správcu sú v danom zákone v spojení s vyhláškou č. 665/2005 Z.z. upravené komplexne, tj. ich vznik, výška ako aj spôsob ich uspokojenia. Za výkon funkcie má správca nárok na odmenu, avšak nie voči dlžníkovi, uhrádza si ju priamo, tj. bez rozhodnutia súdu o jej určení, z preddavku alebo z výťažku zo speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty (konkurz podľa štvrtej časti). Zo žiadneho ustanovenia ZKR nemožno vyvodiť povinnosť dlžníka zaplatiť správcovi odmenu nad rámec preddavku a výťažku zo speňaženia jeho majetku a teda ani právo správcu požadovať zaplatenie odmeny od dlžníka. Súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ sa už žalobca dovoľáva aplikácie ustanovení Obč. zákonníka o záväzkoch, tak aj v tomto predpise sú vzájomné práva a povinnosti strán toho-ktorého záväzku upravené jednoznačne tak, že z nich jednoznačne vyplýva povinnosť dlžníka /napr. kupujúceho, objednávateľa diela, nájomcu, atď./ zaplatiť veriteľovi /predávajúcemu, zhotoviteľovi, prenajímateľovi, atď./ odplatu, tj. napr. kúpnu cenu, cenu diela, nájomné. Nárok správcu na zaplatenie odmeny voči dlžníkovi však zo žiadneho ustanovenia v prvom rade ZKR nevyplýva a zo žiadneho iného zákona tiež nie a ani nemôže. Medzi správcom a dlžníkom ako už súd uviedol vyššie, žiaden záväzkový vzťah, ktorý by bolo možné aspoň analogicky posudzovať podľa § 488 Obč. zákonníka nevznikol, a to ani na základe zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ani na základe rozhodnutia konkurzného súdu o vyhlásení konkurzu, ako tvrdí žalobca; vyhlásením konkurzu sa začína konkurz (§ 167a ods. 3 ZKR) so všetkými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi účinkami v zmysle § 167b a nasl. ZKR, ktorý proces je vzhľadom na jeho špecifiká komplexne upravený týmto špeciálnym právnym predpisom s výnimkou

primeranej aplikácie procesných ustanovení CSP a povinnosť dlžníka zaplatiť správcovi odmenu nikde nestanovuje. Rovnako mylne žalobca interpretuje aj dôvodovú správu k novele zákona. č. 377/2016 Z.z.; pokiaľ totiž dôvodová správa hovorí o tom, že dlžník platí odmenu a náhradu nákladov v konaní o oddĺžení zo svojho majetku buď priamo alebo zo svojho majetku v rámci rozvrhu výťažku, tak uvedené nie je možné interpretovať inak, ako že ju dlžník hradí prostredníctvom pôžičky poskytnutej Centrom právnej pomoci v súlade s § 24h a § 24i zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, ktorú je Centru povinný vrátiť do troch rokov od jej poskytnutia alebo zo svojho majetku v rámci rozvrhu výťažku. Ani dôvodová správa totiž nemôže ísť nad rámec zákona, preto jej interpretácia tak, ako ju predkladá žalobca, nie je prípustná. Žalobca nesprávne interpretuje aj samotný konkurzný proces, interpretuje ho v zmysle dvojstranného záväzku v zmysle občianskeho zákonníka a súd je presvedčený, že tak robí účelovo s cieľom kompenzovať diskrimináciu správcov - platiteľov DPH ku ktorej dochádza v rámci plnenia ich povinností vyplývajúcich z príslušných ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Ani táto diskriminácia však nemôže mať za následok úspešné uplatňovanie žalovaného nároku správcu priamo voči dlžníkovi. Vo vyššie uvedených súvislostiach je irelevantné, že dlžník sám inicioval návrhom na vyhlásenie konkurzu vykonanie správcovskej činnosti (pre účely zákona o DPH "služby" podliehajúcej tejto dani); správcovskú činnosť v konkrétnom konkurze vykoná správca ustanovený súdom spôsobom stanoveným zákonom zo zoznamu správcov, tj. náhodným výberom (§ 40 ods. 1 ZKR), taktó ustanoveného správcu preto nie je možné vnímať ako "jeho" (dlžníkovho) správcu v zmysle dvojstranného záväzku s povinnosťou správcu poskytnúť plnenie správcovskej činnosti dlžníkovi a povinnosť dlžníka zaplatiť za poskytnuté plnenie odplatu. Nakoniec, princíp uhrádzania odmeny správcu z preddavkov a z výťažku zo speňaženia majetku je v ZKR zakotvený od počiatku jeho účinnosti, tak v konkurzných konaniach podľa druhej časti, ako aj v konaní podľa štvrtej časti, tj. od úpravy účinnej od 01.03.2017. V konkurznej praxi sa stáva, že v konkurze nie je dostatok zdrojov na úhradu odmeny správcu, avšak skutočnosť, že v danom prípade sa priamo predkladateľ zákona a následne aj zákonodarca už od počiatku nevysporiadali so spôsobom uspokojenia paušálnej odmeny podľa § 12a ods. 1 ZKR zvýšenej o DPH podľa § 10 vyhlášky č. 665/2005 Z.z. a uspokojili sa s právnou úpravou, ktorá bez ďalšieho správcov - platiteľov DPH diskriminuje vo výške odmeny oproti správcom, ktorí nie sú platiteľmi DPH, nemôže byť na ťarchu a zodpovednosť dlžníka. Na margo prvostupňových právoplatných súdnych rozhodnutí predložených žalobcom v konaní, ktoré by mali podporiť správnosť jeho argumentácie súd len dodáva, že boli vo väčšine prípadov rozhodnuté kauzálne nepríslušnými súdmi a ako také ani nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (Čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP v spojení s ust. § 196 ZKR).

12. Súd o nároku žalobcu rozhodol v jeho neprítomnosti, keďže žalobca s takýmto postupom súhlasil (podanie zo dňa 07.12.2023), aj keď z jeho podania možno vyvodíť, že tak urobil podmienene, a v prípade, že sa spor bude vyvíjať v jeho neprospech, uplatňoval právo byť s novou obranou voči žalobe oboznámený. K uvedenému súd uvádza, že v zmysle § 179 ods. 1 CSP súd rozhoduje spravidla na prvom pojednávaní, k čomu smeruje princíp sudcovskej koncentrácie(§ 153) a povinnosti súdu vo vzťahu ku stranám sporu v zmysle § 167 CSP. Žalobca sa svojim postupom dobrovoľne vzdal práva vyjadriť sa či k tvrdeniam protistrany uvedeným na pojednávaní alebo reagovať na predbežné právne posúdenie veci súdom a súd nie je povinný pre dobrovoľnú neúčasť žalobcu na pojednávaní pojednávanie za týmto účelom odročovať. V danom prípade sa na pojednávanie nedostavila ani žalovaná (ktorá sa ani nevyjadrila k žalobe) a súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne zákonné prekážky pre rozhodnutie vo veci v neprítomnosti strán sporu.

13. Žalovaná bola v konaní úspešná, vznikol jej preto nárok na náhradu trov tohto konania podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní jej však žiadne trovy nevznikli, súd jej preto právo na náhradu trov tohto konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, datované a musí byť uvedená spisová značka tohto konania.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.